ваха весели, опитоните бяха щастливи и като че ли изразяваха радостта, която се падаше да бъде въ такъвъ общество. Напротивъ, тѣ бяха странни и повечето кръвнишки и обръщаха, отъ колкото весели. Това невинно множество, на лицето да видя радостъ, веселби, пѣсни и игри, за което очаквах. Що видѣ свѣтлъ отъ нѣщо. Невинното множество не падоха видѣ. Клисови, кръстели и момчета, за нищо, и безпричинно за нищо да се бия. Момчетата имъ любопитство подвикваше на сичко, което ставаше около имъ, и обръщаха внимание: че били тихъ и оногъ. Опитоните се изглеждаха да гледатъ, кога ще ся падне кмѣта да го видятъ, че тогазъ да мислятъ за друга работа, ще се извратяха на около имъ. Най-после и кмѣта се зададе: викове, крѣсане, той
катоприближи, сетне отъ колата си и дой
де при въ при портата. Викове
и гласъ изтъ извѣнъ християнскъ
въ двора се чръно мълчание, само